

Над 10 неправителствени организации са дали подкрепата си за удостояване посмъртно на политическия затворник **Георги Заркин**, убит от ДС в Пазарджишкия затвор през 1977 г., с орден "Стара планина". Инициатива е на близките на журналиста и писател, чиято съдба и творчество са незаслужено забравени. В подкрепа са се подписали още президентът (1997-2002) Петър Стоянов, евродепутатът Андрей Ковачев (ГЕРБ) и депутатът Лъчезар Тошев (СДС). Днес, 3 март, е рожденият ден на Георги Заркин.

Сайтът

desebg.com ви предлага интервю с

неговия син

Лъчезар

Заркин.

В

разговора участва и политическият затворник

Алфред Фосколо,

който се познава с Георги Заркин в Старозагорския затвор, където излежават присъди по времето на комунистическия режим.

Г-н Заркин, днес 3 март е рожденият ден на баща ви Георги Заркин. Бихте ли разказали повече за него?

- Баща ми Георги Атанасов Заркин е роден на 3 март 1940 г. в с. Бели Искър, община Самоков. Първият „дар“ на т. нар. народна власт в селото след 9 септември 1944 г. е убийството на 10 невинни селяни, които не са били поддръжници на комунистическата власт. Тези 10 души заедно с още 57 граждани от Самоков и околията са убити в местността „Черната скала“ над Боровец. След тези 10 селяни от Бели Искър е бащата на Георги Заркин и мой дядо Атанас Заркин. По този начин детството на баща ми е белязано завинаги с убийството на единия от родителите му. Без съд и присъда и без никаква вина.

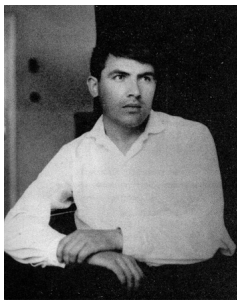
Убийствата от Черната скала станаха известни още в началото на промените като едни от най-жестоките масови разправи след влизането на комунистите във властта

през септември 1944 г.

- Да, това е известен на българската общественост случай. Масовото избиване на хората чрез хвърлянето им от скалата в пропастта е станало в края на октомври 1944 г. Както знаете, това е времето на саморазправата на комунистите с хора, които са ги смятали за неудобни и врагове. Когато дядо ми е убит баща ми е само на 4 години. Семейството е от 4 деца, класическо българско семейство в Царство България.

Как протича животът на баща ви след това?

- Баща ми завършва основното си образование в родното си село. След това завършва средно образование в Селскостопанския техникум в Ихтиман. Тогава започва да пише. Запалва се по журналистиката и публикува дописки в местния вестник „Самоковска комуна“. Като син на неблагонадежден е изпратен да отбие военната си служба в трудови войски. След като се уволнява започва работа в АПК (аграрно-промишлен комплекс, б. а.) „Самоков“ по своята специалност зоотехник.

Междувременно записва и учи задочно кинематография в полувисшия институт в София. Започва да се занимава с фотография. Забелязан е и е привлечен на работа във в. „Земеделско знаме“. Там работи като фоторепортер.

Там ли се запознава с Иван Тодоров – Горуня?

- Да, точно като журналист в „Земеделско знаме” се запознава с Горуня. В периода 1963-1965 г. групата на Горуня и ген. Цвятко Анев, които подготвят преврат срещу Тодор Живков, търси подходящ журналист, който да не е обвързан с партията и евентуално да отразява събитията, когато назрее момента. В лицето на баща ми Георги Заркин те виждат млад и смел човек, който не е партийно обвързан.

Даже в последния ден преди смъртта на Горуня на 8 април 1965 г. той се среща с баща ми и тази среща е засечена от агент на ДС, който докладва за нея. За контактите между тях научих от документите в оперативно досие на ДС, водено срещу баща ми. Аз съм роден през 1962 г. и по онова време съм бил 3-годишен.

След смъртта на Горуня баща ми пише шест вида позиви от името на несъществуваща организация – Врачански революционен комитет, който си е поставил за цел свалянето на властта. Няколко месеца ДС се опитва да разбере нещо повече за комитета, мисли, че той е реален, докато установява, че такъв не съществува, а автор на позивите е баща ми.

Къде са разпространени тези позиви?

- Баща ми ги разпространява в родния края на Горуня – Врачанско: Горна Кремена, Мездра, Враца, а също така в Дупница, Самоков и Боровец. ДС обаче го разкрива и той е арестуван през февруари 1966 г. На съдебния процес баща ми признава дейността си и не се разкайва. Осъден е на 6 години затвор. Няколко души около него са също осъдени, като получават от 1 до 3 години затвор. Но видно от съдебните протоколи баща ми поема цялата вина върху себе си. Следовател по делото е Петър Бачваров. Отбелязвам този факт, защото и по следващите два съдебни процеса срещу баща ми следователят е същият.

Впоследствие мои близки ми разказаха, че по време на първия съдебен процес баща ми е повдигнал ръкава си и на ръката му отдолу са се открили червени петолъчки, издълбани върху кожата му. Сестрите му са го попитали какво е това и той е отвърнал: „О, целият ми гръб е издълбан в петолъчки от следователя...”

Лежи първоначално в Софийския затвор, после е преместен в Старозагорския затвор, където по това време излежават присъдите си много политически затворници.

В Старозагорският затвор ли получава първата вътрешна присъда?

- Да, през 1969 г. е осъден с вътрешна присъда за писане на фашистка литература. Получава допълнително 5 години затвор. Характерно е, че баща ми отказва да работи и ден за комунистическия режим. В замяна на това по врем на престоя си в затвора създава голямо по обем и разнообразие творчество – пише стихове, пиеси, роман. Пише в тетрадки малък или голям формат, криейки ги от надзирателите. По-голямата част от тетрадките успява по различни канали да ги предаде на майка си, моята баба и така неговото затворническо творчество оцелява.

Какво съдържат тези тетрадки?

- Според литературоведи, към които се обърнах, баща ми е създал много добра поезия, която наброява около 2500 стихотворения. В затвора той пише и роман под заглавието „Чест“, който успях да издам през 2008 г. създаден е през 1968 г. Автор е и на драматургия, която никой не познава, защото все още не е издадена. Той е автор на трагедията „Орфей“, написана в шекспиров стил, трагедията „Васил Левски“ в стихотворна форма, драматизацията на приказка „В страна на розите“, в която алегорично пресъздава живота в България при комунизма. Запазени са и около 40 разкази.

Лъчезар Заркин: ДС уби баща ми Георги Заркин, защото не успя да сломи духа му

Написано от Христо Христов

Неделя, 03 Март 2013 18:41

